



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 7927/05
26.04.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против туженог Врховног суда Србије због "ћутања администрације" од стране туженог, након одржане нејавне седнице већа на дан 26.4.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је дана 08.12.2005. године поднео непосредно овом суду своју тужбу и то против туженог Врховног суда Србије "због недоношења решења по жалби". У том смислу истиче да је због "ћутања администрације" Министарства за државну управу и локалну самоуправу Републике Србије раније био поднео тужбу Окружном суду у Београду У. бр. 1132/05 дана 15.8.2005. године, као и да је тај суд због своје ненадлежности списе доставио Врховном суду Србије, као надлежном. Како тужени Врховни суд Србије није у року од 60 дана донео своју одлуку по наведеној тужби, тужилац је жалбом од 28.11.2005. године поднео захтев том суду да одлучи о истој. Коначно, наводи да с обзиром да тужени суд као орган ни у даљем року од седам дана није одлучио по тужби, да сматра да су се стекли законски услови за подношење тужбе и покретање управног спора као да је тужба одбијена у смислу чл. 24. Закона о управним споровима.

Како је у поступку претходног испитивања овако поднете тужбе Врховни суд нашао да је тужилац, при том, пропустио да у тужби правилно означи одговарајући управни орган као туженог, а не Врховни суд Србије, те како је пропустио и да прецизно наведе и пружи доказе о испуњености свих услова прописаних одредбом чл. 24. Закона о управним споровима, ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), то је у том поступку донео своје решење У. бр. 7927/05 од 01.2.2006. године на основу чл. 27. став 1. истог Закона, а којим је наложио тужиоцу да уреди тужбу тако што ће доставити доказе, и то да је надлежном првостепеном управном органу поднео свој одговарајући захтев, затим да је по протеклу прописаног рока за одлучивање по истом поднео надлежном управном органу и своју жалбу због недоношења решења по захтеву, те најзад и да је по протеклу законског рока у коме је тај другостепени орган био дужан да донесе своју одлуку – захтевао од истог да у даљем року од седам дана одлучи по поднетој жалби. Коначно, наложено му је да уз наведене поднесаке достави суду и доказе да је исте био предао тим органима непосредно или путем поште препорученом пошиљком, а све ово уз упозорење на законске последице пропуштања предвиђене чл. 27. ст. 2. ЗУС-а.

Како је, према повратници у списима, тужилац наведено решење суда примио 20.2.2006. године и како, поступајући по истом, ни својим непосредно предатим поднеском суду (такође) 20.2.2006. године није доставио ниједан од поменутих наложених доказа, па тиме нити отклонио ниједан од означених недостатака тужбе који спречавају рад суда по истој, Врховни суд Србије је на основу чл. 27. ст. 2. ЗУС-а донео решење као у диспозитиву.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 26.4.2006. године, У. 7927/05

Записничар, Председник већа – судија,

Љиљана Петровић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК